

ger det sammen med, at jeg var meget interesseret i at høre hans indlæg; men det kom faktisk ikke som nogen overraskelse.

Hvis man læser det, der står i bemærkningerne til lovforslaget, og som også har været trukket frem her nogle gange, så står der, at denne gruppe, som vi her snakker om – som også hr. Keld Albrechtsen var inde på – dog stadig ud fra en samlet økonomisk betragtning vil være bedre stillet end dimittender, der ikke selv har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn. Og det vil altså sige, at de er bedre stillet end dem, vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Desværre er det jo sådan, at man altid vil kunne finde nogle at sammenligne med, som er dårligere stillet. Det er ikke det, der er problemet med dette lovforslag; problemet er, at de bliver dårligere stillet, end de er i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Her er vi netop ved kernen i problemet: De bliver ikke dårligere stillet. De får en bedre økonomisk stilling samlet set, når det hele er regnet sammen, og det er jo sådan set det, der tæller.

Feriedagpenge er jo en kompensation, man har sat ind. Så kan man diskutere, om den er retfærdig, og det er det, vi har taget op til drøftelse. Det finder vi ikke at den er på den måde, som tingene nu fungerer. Der er nogle, der bliver ramt urimeligt, og det er den gruppe, vi går ind for at der rettes op for. De andre, der kommer til at medvirke, er nogle, som i dag har fået nogle penge, som man altså ikke vil få, fordi man nu får den modregning, der ligger i en optjeningssituation.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige tak for behandlingen af forslaget.

Jeg vil så tilføje, at jeg sådan set har meget svært ved at følge Venstre og De Konservative og for så vidt også Fremskridtspartiets vrede over, at vi justerer på nogle ting, når vi kan se, at de kan komme til at virke bedre. Hvis vi nu undlod at gøre det, ville vi om et år blive anklaget for ikke at gøre det; sådan er det jo.

Det er jo lidt et spørgsmål om temperament, om vi skal have 100 klager eller 1.000 klager, eller hvor mange klager der skal til, før vi justerer noget, som vi umiddelbart kan se allerede nu

kan fungere bedre, og som arbejdsløshedskasserne på samtlige a-kassers vegne har anbefalet at vi justerede.

Det har vi så gjort, og det har vi så fremsat et lovforslag om her i Folketinget for at se, om vi kunne nå at justere det nu. Hvis det skulle vise sig, at vi ikke kan nå det af tidsmæssige grunde eller af politiske grunde, ja, så falder verden ikke sammen af den grund. Jeg synes bare, det ville være synd, det ville være ærgerligt for mange af de unge mennesker, som ikke efter deres uddannelse har haft mulighed for selv at optjene en del til deres feriepenge, at de fortsat får en lidt urimelig forskelsbehandling, afhængig af hvornår de bliver optaget i a-kassen.

Jeg vil også godt skrive mig hr. Keld Albrechtsens ord bag øret og sige, at jeg gerne vil bidrage til et positivt udvalgsarbejde om det her, for jeg kan også høre, at der er nogle klare misforståelser omkring, hvad det her forslag indebærer.

Jeg vil så også sige – og det er både til fru Ulla Tørnæs og fru Pia Christmas-Møller og for så vidt også til hr. Aage Frandsen og fru Annette Just – at man jo kan diskutere fra nu af og til næste jul, om feriedagpengeomlægningen var en del af arbejdsmarkedsreformen. Det var den i og for sig ikke set med mine øjne. Det var en del af et forsøg, som også har virket som en forenkling i arbejdsløshedskasserne, og så var det et besparelsesforslag. Det var en principændring, hvor vi sagde, at man skulle gå fra opfyldningsprincippet til optjeningsprincippet, som man jo har i hele ferieloven, princippet om, at man optjener til sin ferie, og så har man retten til de 5 ugers ferie. Så det var både en omlægning, en forenkling, og det var også, som det også ganske rigtigt er blevet sagt her, en besparelse.

Ikke desto mindre sagde vi jo, at selv om vi gik fra et opfyldningsprincip til et optjeningsprincip, skulle det ikke gå ud over de unge, der kommer direkte fra en kompetencegivende uddannelse. I virkeligheden ville de jo, hvis vi kørte optjeningsprincippet helt ud, faktisk ikke have nogen mulighed for hverken det første eller det andet år at få en fuld ferie. Derfor blev der lavet en særordning for dimittender, og det er den særordning, der er til diskussion.

Som sagt har de, der arbejder med det her, og også mange unge, givet udtryk for, at det ville være en god idé at ændre balancen imellem dem, der slet ikke har haft mulighed for at optjene, og dem, der har haft mulighed for at optjene, som hr. Ole Vagn Christensen har været inde på.